VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻEŅINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ 1950. GADA 29. MARTA

Nr. 138 (5677)

21. NOVEMBRIS SESTDIENA, 1987. GADS

Maksā 3 kap.

Piecgades pirmrindnieki

Ražo gaļu virsplānā

Kolhoza «Sarkanā ausma» Gačevsku fermā par jaunlopu kopēju strādā Taisija Grigorjeva (attēlā).

Aizvadītajos piecpadsmit darba gados viņa kļuvusi par izcilu lopkopības meistari. Tas pierādījās arī šogad, kad lopkope guva panākumus sociālistiskajā sacensībā, kas notika par godu Lielā Oktobra 70. gadskārtai. Šī gada trešajā ceturksnī T. Grigorjeva bija labākā nobarojamo jaunlopu kopēja savā saimniecībā un guva uzvaru arī rajona sacensībā.

T. Grigorjeva bija apņēmusies šīs piecgades divos gados nodrošināt jaunlopiem 920 gramu vidējo diennakts pieaugumu svarā, taču faktiski katrs no 80 aprūpētajiem bullēniem ik diennakti kļūst smagāks vidēji par 1 056 gramiem. Lopkope apņēmās divos gados saražot 460 centneru gaļas. Līdz šī gada 1. novembrim iecere tika izpildīta ar uzviju (virsplānā nodotas gandrīz trīs tonnas liellopu gaļas). Nedrīkst aizmirst būtisku faktu — T. Grigorjeva realizēšanai nodod dzīvniekus, kuru dzīvsvars ir vidēji 510 kilogrami. Lūk, kur arī sakrājas virsplāna kilogrami un tonnas!

Saimniecības vadība par T. Grigorjevu dod īsu un trāpīgu raksturojumu: «Cilvēks, kurš maz runā, bet ļoti centīgi strādā. Esam priecīgi, ka pirmstermiņa plāna izpilde rada iespēju, kā saka, veidot drošu pamatu piecgades trešā gada uzdevumu sekmīgai īstenošanai.»

G. KARELA teksts,
J. SILICKA foto

Informācija

par vasarāju graudaugu sēklu kvalitāti līdz 15. novembrim (pēc rajona sēklu inspekcijas ziņām procentos)

Saimniecība	Kondicionēta sēkla	Tajā skaitā I un II klases
Dzeržinska	107	96
«Sīļukalns»	93	73
M. Gorkija	88	72
«Zelta vārpa»	87	66
«Dubna»	76	61
K. Marksa	55	36
Rudzātu p. s.	44	44
«Nākotne»	44	11
Oškalna	42	22
«Dzintars»	32	32
Suvorova	31	31
Aglonas p. s.	23	9
«Vārkava»	17	11
Rušonas p. s.	17	—
Raiņa	14	14
«Sarkanā ausma»	10	—
Kirova	8	—
Ļeņina	5	—
«Krasnij Oktjabrj»	—	—
«Rīts»	—	—
RAJONĀ	38,1	27,4
1986. gadā bija	70,7	48,5

Klētī — graudi, prātā — sēja

Jā, tāds nu ir lauksaimnieku darbs — tikko viena raža novākta, tūlīt jārūpējas par nākamo. Mūžīgais atjaunotnes cikls neapstājas. Un rajona sēklu inspekcijā kā savdabīgā ražas štābā krājas ziņas par gaidāmo. Inspekcijas priekšniece M. LEJIŅA sacīja:

— Šogad saimniecību sēklkopības agronomiem darba daudz — graudi iekulti nelabvēlīgos laika apstākļos, tāpēc tiem augsts mitruma procents. Vēl un vēl jākaltē, jātīra. Pārskatā neierasti zemu vietu ieņēmis kolhozs «Krasnij Oktjabrj» — jau minētā iemesla dēļ. Te sēklu vēlreiz apstrādā, jau iesniegti paraugi atkārtotai pārbaudei. Ir pamats uzskatīt, ka rezultāts būs labs. Līdzīgi atgadījās Kirova kolhozam, «Sarkanajai ausmai», arī pagājušā gada izcilniekam sēklas materiāla sagatavošanā — K. Marksa kolhozam. Protams, situācija tiek vērsta uz labo pusi.

Patīkami, ka grūtos apstākļos nav apmulsuši Dzeržinska kolhoza un kolhoza «Sīļukalns» ļaudis — viņu sēklas graudi ir gan sausi, gan ar augstu dīdzību.

Kolhozā «Rīts» graudaugu sēklu gatavošanā kavējas — tiesa, ir ziņots, ka graudu tīrīšana rit pilnā sparā. Taču saimniecība pelnījusi atzinību par čaklu darbu zālāju sēklu sagatavošanā — kondicionētas sēklas jau 76 procenti vajadzības. Otro vietu šajā jomā ieņem kolhozs «Sarkanā ausma» (71 procents), seko K. Marksa kolhozs (65 procenti), M. Gorkija, Suvorova kolhozi un kolhozs «Sīļukalns» (attiecīgi 45, 36 un 31 procents).

Vēlreiz jāpiemin aukstā un lietainā vasara — tā traucēja iegūt daudz un labu zālāju sēklu (īpaši nepaveicās ar āboliņa sēklu). Tāpēc tagad jāpacenšas izmantot visas rezerves un rezervītes, lai zālāju sēklas sarūpētu pietiekami.

Materiālu sagatavoja
K. PRIEDĪTIS

Tātad — varam!

«Ja tā būtu katru dienu!» — šādus vārdus Līvānu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu darbinieki dzirdēja ļoti bieži. Un pirmajā mirklī viņi neattapa: priecāties vai skumt. Virsroku tomēr ņēma prieks.

Patiešām, pirms Oktobra svētkiem notikušais rudens gadatirgus bija organizēts lieliski. Vismaz gan paši līvānieši, gan pilsētas viesi bija ļoti apmierināti.

Aromātiski, vairāk nekā desmit dažādu veidu pīrādziņi, dārzeņu salāti, kas pagatavoti pēc trīsdesmit dažādām receptēm, pelmeņi, šašliki, sardeles ar sautētiem kāpostiem... Pie mākslinieciski noformētajiem tirdzniecības kioskiem to visu varēja ne tikai nogaršot, bet arī iegaumēt vai norakstīt šo daudzo ēdienu receptes.

Pircēju, protams, netrūka. Gadatirgū gūtie ienākumi papildināja sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu kasi par vairāk nekā 5 tūkstošiem rubļu. Taču ne jau tas ir galvenais. Gan pircējiem, gan pašiem sabiedriskās ēdināšanas darbiniekiem kļuva skaidrs: tomēr ir iespējams parādīt savas preces no labākās puses, ir iespējams sarīkot īstus svētkus arī tad, ja atsevišķi pārtikas produkti ir deficīts. Vajag tikai labi gribēt.

Šoreiz gan gribēšanas, gan uzņēmības pietika 1. ēdnīcas, būvmateriālu un konstrukciju kombināta, eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas, EMBK ēdnīcu, kafejnīcas, konditorejas izstrādājumu ceha un gaļas pusfabrikātu ceha darbiniekiem un daudziem citiem. Savukārt organizatoru pienākumus bija uzņēmušies (un, kā redzam, veica sekmīgi) Līvānu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu tehnologi.

Gadatirgus, bez šaubām, deva ieguldījumu arī desmit mēnešu plāna izpildē — Līvānu zonas sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu kolektīvi pašu spēkiem saražoja produkciju par 1 316 tūkstošiem rubļu, kas ir par 30 tūkstošiem rubļu vairāk nekā plānots. Desmit mēnešos pārsniegts arī mazumtirdzniecības preču apgrozījuma plāns — tas izpildīts par 101,6 procentiem.

I. IVANOVA

Preiļu trikotāžas fabrikā viena no labākajām ir meistares Ļubovas Kondratjevas vadītā brigāde. Pati meistare saka:

— Mūsu brigādē ir daudz šuvēju, kuras regulāri pārsniedz izstrādes normas, strādā ritmiski, ir disciplinētas.

Un tā patiešām ir. Teicami savus pienākumus veic šuvējas Olga Sevastjanova, Alla Kursīte, komplektētāja Gaļina Trofimova, jaunā strādniece Marija Kozireva. Viņas maiņas normas izpilda par 120 procentiem.

Darbu sekmē arī tas, ka fabrikas administrācija un arodkomiteja daudz domā par strādājošo darba apstākļu uzlabošanu, gādā par jaunu iekārtu uzstādīšanu, sociālo jautājumu risināšanu. Piemēram, kooperējoties ar Preiļu siera rūpnīcu, uzcelta un pirms Lielā Oktobra 70. gadadienas nodota ekspluatācijā 70 dzīvokļu māja.

ATTĒLĀ: meistare Ļ. Kondratjeva sarunā ar savas brigādes labākajām strādniecēm O. Sevastjanovu, A. Kursīti, M. Kozirevu un G. Trofimovu.

J. ZANDES foto

Par rajona Tautas deputātu padomes kārtējās sesijas sasaukšanu

Preiļu rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja nolēmusi sasaukt astoņpadsmitā sasaukuma rajona Tautas deputātu padomes kārtējo, trešo sesiju 1987. gada 9. decembrī. Sesija notiks rajona izpildkomitejas sēžu zālē, tās darba sākums — plkst. 11.00.

Rajona Tautas deputātu padomes sesijā izskatīs šādus jautājumus:

1. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas pārskats par veikto darbu 1987. gadā pārkārtošanās apstākļos un rajona padomes uzdevumi, lai paātrinātu ekonomisko un sociālo attīstību 1988. gadā.
2. Rajona ekonomiskās un sociālās attīstības 1988. gada plāna apstiprināšana un 1987. gada plāna izpilde.
3. Preiļu rajona 1988. gada budžeta apstiprināšana; par Preiļu rajona 1986. gada budžeta izpildi.

Rajona iedzīvotāji tiek lūgti sūtīt savus priekšlikumus un kritiskās piezīmes minētajos rajona padomes sesijas dienaskārtības jautājumos rajona izpildkomitejai.

Tautas kontroles lappuse

№ 11 (73)

No pieredzes

Pārbaužu efektivitāte

Pēdējā laikā daudzi darba kolektīvu vadītāji paraduši sūroties par to, ka dažādas instances aizvien biežāk ierodas izdarīt pārbaudes.

Pārbaudes patiešām notiek bieži. Uzņēmumos, iestādēs, kolhozos un padomju saimniecībās tās izdara ārpusresoru kontroles, finansu un arodbiedrību organizācijas, tautas kontroles orgāni utt. Diemžēl kārtību uz vietām ievieš ne tik ātri, kā gribētos. Darba kolektīvu dienesti parasti reagē tikai uz aizrādījumiem par rupjām kļūdām, aizmirstot, ka viss taču rodas tieši no sīkumiem.

Kā piemēru minēšu kaut vai Raiņa kolhozā nesen izdarītās pārbaudes rezultātus. Gatavojoties savai sēdei, tautas kontroles rajona komiteja pārbaudīja, kā šajā saimniecībā sargā un uzglabā sociālistisko īpašumu. Lūk, dažas rindkopas no izziņas: «Kolhoza vadība nepieprasa sastādīt aktus par lopu krišanu. Tajos fiksē tikai faktus un lopu saslimšanas diagnozi, ne vienmēr uzrādot saslimšanas cēloņus un apstākļus, kādos dzīvnieki gājuši bojā. Tas apgrūtina noteikt konkrētos vainīgos.

Nepietiekami uzņēmīgi šeit veic pasākumus, lai nodrošinātu ganāmpulka saglabāšanu. 1987. gada jūlijā kolhozā cūku fermā krituši 14 sivēni. Akti izskatīti kolhoza valdes sēdē, tomēr neviens nav saukts pie atbildības.

Par minerālmēslu izmantošanu noformē aktus. Taču netika uzrādīti attiecīgi dokumenti, kas apliecinātu minerālmēslu izsniegšanu no noliktavām.»

Kā redzat, fakti nav sevišķi satraucoši, un novērst trūkumus nebūtu grūti. Tomēr interesanti ir tas, ka daudzus no tiem Preiļu rajona agrorūpnieciskā apvienība uzrādījusi jau pagājušā gada decembrī, izdarot saimnieciski finansiālās darbības komplekso revīziju.

Kolhozā to izskaidro vienkārši: nopietnus trūkumus mēs apkarojam, cik spējam, bet sīkākas kļūdiņas kaut kā pazūd no redzesloka; ja būtu savs juriskonsults, tad mēs prastu pareizi noformēt dokumentus, un viss nostātos savās vietās. Šādus paskaidrojumus nācies dzirdēt ne jau Raiņa kolhozā vien.

Tomēr, šķiet, visu nosaka ne jau papīri. Minētā situācija drīzāk izveidojās šādu iemeslu dēļ. Pirmkārt, ārpusresoru kontrole nebija pietiekami iedarbīga. Otrkārt, dažādas kontrolējošās organizācijas nesaskaņoja savu rīcību.

Visas daudzās revīzijas un pārbaudes darba kolektīvos visbiežāk norit tā, it kā pasaulē vispār nebūtu nekādu citu organizāciju, izņemot tikai šo, kura veic kontroli. Katra kontrolējošā organizācija labprātāk «vārās savā sulā», risinot šauri resoriskus uzdevumus. Par citu pārbaužu rezultātiem tās interesējas gaužām reti. Tāpēc šajā darbā notiek dublēšanās, uz ko tik labprāt norāda vadītāji.

Šodien presē tiek apspriesta iespēja apvienot visas kontroles formas vienotā sistēmā, kuras centrā paredzēts izvirzīt tautas kontroles orgānus. Ļoti iespējams, ka tā tas arī būs. Taču sasniegt augstu efektivitāti kontroles un revīzijas darbā nepieciešams jau tagad. Izeja te ir — pārbaudes jāizdara nedaudz plašāk, nekā to prasa resoriskās intereses, jākontrolē arī citu organizāciju uzrādīto trūkumu izpilde.

V. PETROVS,

tautas kontroles rajona komitejas ārštata inspektors

Iedarbība

1987. gada 28. janvārī tautas kontroles rajona komiteja izskatīja jautājumu «Par prēmiju nelikumīgām izmaksām un citiem saimnieciskās darbības pārkāpumiem Preiļu rajona patērētāju biedrībā». Bijušajam rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājam K. Neicgalim tika izdarīts naudas uzrēķins par 220 rubļiem jeb vienas mēnešalgas apmērā. Materiālus par prēmiju nelikumīgu izmaksu nosūtīja rajona prokuratūrai.

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienības administratīvā un pārvaldes aparāta darbiniekiem nelikumīgi izmaksātās prēmijas atmaksātas apvienības kasē.

* * *

1987. gada 25. februārī tautas kontroles rajona komitejas sēdē izskatīja jautājumu par to, kā rajona kolhozos ievēro likuma prasības par nodokļiem.

Par attiecīgo likumu neievērošanu un pasivitāti uzrādīto trūkumu novēršanā K. Marksa kolhoza, kā arī kolhozu «Zelta vārpa» un «Dubna» galvenajiem grāmatvežiem tika izteikti stingri rājieni un izdarīts naudas uzrēķins mēnešalgas apmērā, tas ir, attiecīgi par 270, 290 un 280 rubļiem.

Konstatētie trūkumi tagad novērsti, K. Marksa kolhoza un kolhoza «Zelta vārpa» grāmatvedības minētās summas ieturējušas un pārskaitījušas kolhozu ienākumos.

LĪVĀNU stikla fabrikas tautas kontroles grupa regulāri pārbauda izejvielu un celtniecības materiālu uzglabāšanu, darba laika izmantošanu un caurlaižu režīma ievērošanu, seko produkcijas kvalitātei, kā arī veic daudzus citus pasākumus. Piemēram, nesen tautas kontrolieri pārbaudīja, kā uzņēmums sagatavojies darbam ziemas apstākļos, izejvielu un materiālu uzglabāšanu.

Tautas kontroles galveno grupu vada otrā ceha vecākais inženieris Vladimirs Šmakovs. Aktīvi darbojas ķīmiskās laboratorijas vadītāja Aina Gaile, inženieris mehāniķis Ašots Mamikonjans, laborante Zoja Uļjanova, vecākais inženieris tehnologs Andrejs Vanags un citi tautas kontrolieri.

Jāatzīmē, ka tautas kontrolieri par savu galveno uzdevumu uzskata ne tikai trūkumu un nekārtību atklāšanu, bet arī gādā par sava darba efektivitātes paaugstināšanu. Pēc katras pārbaudes tiek pieņemti attiecīgi lēmumi, noteikti atbildīgie par atklāto nepilnību novēršanu. Vēlāk kontrolieri seko, vai iecerētais īstenots.

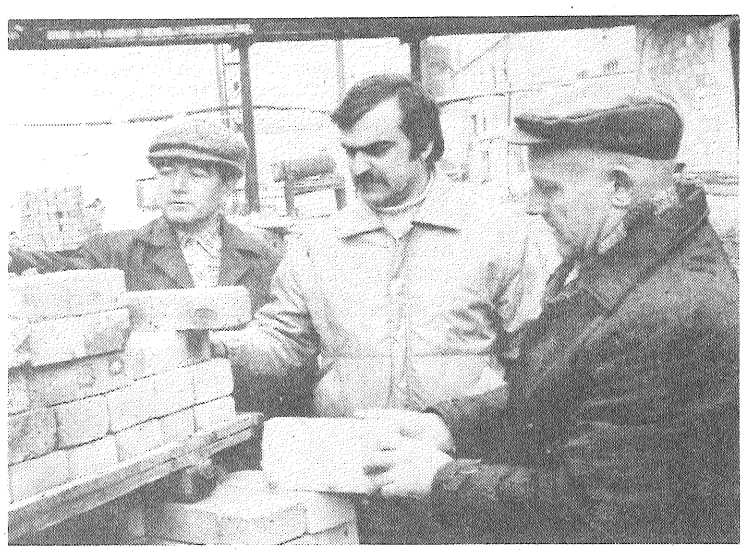

ATTĒLOS:

tautas kontrolieri izdara kārtējo pārbaudi. Ugunsdrošie kiegeļi joprojām uzglabājas zem klajas debess, — viņi konstatē;

lielu uzmanību stikla fabrikas tautas kontrolieri pievērš darba laika izmantošanai. Šoreiz viņi ieradušies uzņēmuma caurlaižu telpā, lai pārlūkotu, vai darba laiks netiek izniekots apkārtstaigāšanā, vai visi ievēro caurlaižu režīmu.

J. SILICKA teksts un foto

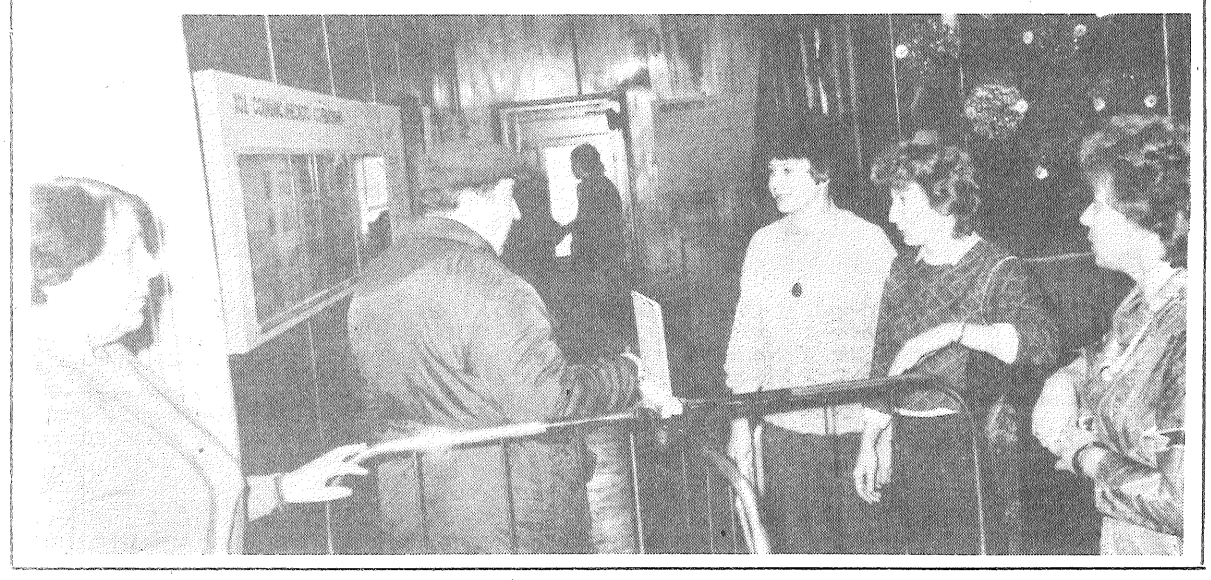

Ar satīrisku skatu

Notikumi provincē

Šodien vārdu «province» gandrīz vairs nelietojam. Protams, nekā pārsteidzoša te nav. Laukos vairs neatrast dziļi zemē iegrimušas būdeles, graustus, kuros dzīvotu visu zinošas večiņas. Neatrast arī citas šai videi tipiskas detaļas, kuras kādreiz izmantoja provinciālās sadzīves ainu atveidošanai. Izzudis arī lielākais vairums provinciālo paražu un tikumu: tenkošana, stagnācija un inerce, atklāta pretošanās visam tam jaunajam, ko sev līdzi nes laika straujais plūdums.

Jēdzienu «province» nemanāmi aizstājis pavisam mūsdienīgs vārds «nomale». Kas tai raksturīgs? Automašīnas un jaudīgi traktori, pilsētas tipa ciemati un varas orgānu pastāvīgās rūpes par kādreizējo ciema ļaužu atvilināšanu atpakaļ dzimtajā pusē.

Diemžēl provinces tikumi ir konservatīvi. Atsevišķas to iezīmes joprojām saglabājas, kaut arī pakāpeniski izzūd būtiskas atšķirības starp pilsētu un laukiem. Lai jūs pārliecinātu, pastāstīšu, kas pavisam nesen notika sovhozā «Aglona».

...Aglonieši dzīvoja mierā un bezrūpībā. Dzima, auga, precējās... Ikviena bērna piedzimšanu atzīmēja, kā tagad tas visur pieņemts — izmaksājot attiecīgu pabalstu. Tiesa, saimniecības grāmatvedībā bieži vien aizmirsa, ka tas jādara, pamatojoties uz uzrādīto apliecību. Taču — kāda apliecība vēl vajadzīga, ja visā ciemā jau tāpat zināms, kurā ģimenē bērns piedzimis.

Runas par to, ka, lūk, tāds un tāds ciema iedzīvotājs sasniedzis pensijas vecumu, līdz saimniecības finansu darbiniekiem nonāca ne vēlāk kā līdz pārējiem. Un noietā dzīves ceļa posmi, protams, šaubas neradīja. Šādos apstākļos nopietni pievērsties kaut kādu faktus apliecinošu dokumentu noformēšanai nozīmētu neticību savām acīm un ausīm.

Sovhoza grāmatvedības darbinieki ticēja gan savām acīm, gan ausīm. Un pret kancelejiskajiem dokumentiem izturējās nevērīgi. Dokumentus kārtojot, acumirklī taču gaisa jaukais svētku noskaņojums. Bet tieši dokumentu mapes izrādījās liktenīgas. Par tik nevērīgu attieksmi tās nesaudzīgi atriebās.

Tas notika tad, kad ieradās komisijas. Kādas pārbaudes materiālos, piemēram, šie dokumenti, it kā ļauni zobojoties, liecināja, «ka sovhoza grāmatvedības darbinieki, nenoformējuši dokumentus, izmaksāja pabalstus un pensijas, kuru kopējā summa ir 1 451 rublis. Minētā summa atmaksāta sociālās nodrošināšanas budžetā no sovhoza līdzekļiem.» Tas nozīmē, ka sovhozs zaudējis 1 451 rubli.

Pēc šīs pārbaudes sovhoza «Aglona» kantora darbinieki sāka apsvērt notikušo. Nē, ne jau sakarā ar saimniecībai nodarītajiem materiālajiem zaudējumiem. Viņi izdvesa žēlas nopūtas par to, ka ciemā klīstošā informācija kļūstot aizvien melīgāka. Spriediet paši.

Aglonā, piemēram, visi uzskatīja, ka V. Podskočijs, kurš savā laikā saņēma invaliditātes pensiju, kā bija, tā arī palika invalīds. Un grāmatvedība akurāti izmaksāja viņam attiecīgās naudas summas. Bet te ierodas kontrolieri un dokumentāli pierāda, ka izziņa par V. Podskočija invaliditāti jau ilgāku laiku vairs nav spēkā. Un pensija viņam sen vairs nepienākas. Pat precīzi izskaitļoja, kāda summa izmaksāta nelikumīgi — 474 rubļi.

Turklāt, gluži kā par spīti, visu samudžinājuši arī arodbiedrības aktīvisti. Viņu dokumentācija par dzīvokļu sadali pavisam nopietni varētu iedzīt strupceļā pat vispieredzējušākos detektīvus. Pārbaudītājiem — arodbiedrības rajona komitejas pārstāvjiem — atlika vienīgi fiksēt šādas noslēpumainas ziņas: «V. Lukaševiča lietai pievienots iesniegums par dzīvokļa piešķiršanu, kurš datēts ar 1981. gada 21. augustu. Uz iesnieguma uzrakstīta rezolūcija «Atteikt». Noskaidrot, kas ir tās autors, neizdevās. Otrā iesnieguma tapšanas laiks arī nav zināms.»

Izziņa, kuru Aglonas ciema izpildkomiteja izdevusi 1982. gada 24. maijā, liecina, ka V. Lukaševičs dzīvo J. Lukaševičas personīgajā mājā kā īrnieks jau kopš 1965. gada un aizņem šeit 17 kvadrātmetrus lielu istabu. Ģimenes sastāvā — viens cilvēks. Bet dzīvokļa apstākļu apsekošanas aktā norādīts, ka māja pieder V. Lukaševiča vecākiem. Ģimenes sastāvs — četri cilvēki (V. Lukaševičs, viņa sieva un divi pirmsskolas vecuma bērni).

Varbūt, lasītāju vidū būs arī cilvēki, kuri piedalās dzīvokļu sadalē. Viņiem būs interesanti uzzināt, kā rīkojās dzīvokļu sadales komisija, nokļuvusi tik sarežģītos apstākļos. Pamatojoties uz minētajiem dokumentiem, komisija nolēma iedalīt V. Lukaševičam dzīvokli. Diemžēl viņa lieta vēl joprojām guļ kaudzītē starp daudziem tādiem pašiem dokumentiem, kuri noformēti par cilvēkiem, kam nepieciešami dzīvokļi.

Pārbaužu plūdi beidzot apsīka, tomēr to rezultāti aglonieši bija laba mācība. Tiesa, praktiski rīkoties viņi gan nesteidzās, pamatoti uzskatīdami, ka līdz nākamajiem pārbaužu plūdiem paies krietns laika sprīdis. Tāpēc līdz oktobra beigām no nelikumīgi izmaksātās summas (1 451 rbļ.) sovhoza kasē bija atmaksāti tikai 26 rubļi. Toties pret dokumentiem sāka izturēties ar cieņu. Un radās jauni varianti.

Apsveicami, piemēram, ir darba aizsardzības inženiera K. Meldera meklējumi. Kā liecina viens no aktiem, K. Melders «bezatbildīgi izturējies pret savu dienesta pienākumu pildīšanu». Šis apgalvojums pamatots ar to, ka, sastādot aktus par nelaimes gadījumiem, to cēloņi izmeklēti paviršī.

Minēti arī piemēri. Ja tic ambulatoriskajai kartei, lopkopēju Leitāne sasitusies, pakrizdama uz kāpnītēm pie ieejas fermā. Taču no sastādītā akta izriet, ka kritiens noticis nevis uz kāpnītēm, bet gan pa ceļam uz mājām.

Protams, šāds lietas pavērsiens ne tikai piedeva notikumam anekdotisku nokrāsu, bet arī nedaudz koriģēja rādītājus par darba traumatisma stāvokli sovhozā. Bet no šiem rādītājiem ir atkarīgas saimniecības darbinieku prēmijas.

Tomēr tas nav galvenais. Svarīgi ir tas, ka K. Melders vairs neatkārtoja grāmatvedības darbinieku un arodbiedrības aktīvistu kļūdas. Pamatīgi izstudējis republikas Valsts agrorūpnieciskās komitejas pavēli (Nr. 440), viņš neatrada tur pat vienu teikumu, kas liecinātu, ka atbildība par nelaimes gadījumu izmeklēšanas aktu paviršu sastādīšanu jāuzņemas darba aizsardzības inženierim. Un, lai gan vairumā saimniecību šo jautājumu risina, sadalot pienākumus, tautas kontrolieriem nācās ne mazums «pasvīst», lekams izskaidroja K. Melderim visiem zināmas patiesības.

Stāstījumam par notikumiem Aglonā varētu pielikt punktu. Taču uztrauc tas, ka grāmatvedība, kā arī daži citi sovhoza dienesti turpina strādāt pa vecam, neiedziļinoties prasībās, ko izvirza pašreizējais laiks. Laiks, kura pamatvirzību nosaka pārkārtošanās. Bet tā ir viena: lai ieviestu kārtību, ikvienam jāapziņās, ka tas vispirms ir atkarīgs no mums katra, no mūsu katra atbildības.

A. ALEKSEJEVS

● Laikabiedra portrets ● Mūsu viesi ● Pārtikas programmas izpildei

No ērgļu dzimtas

Pagājuši divdesmit gadi kopš tā laika, kad laikraksts «Ļeņina Karogs» stāstīja par Juri Pastaru, toreizējo Ļeņina kolhoza galveno mehāniķi. Par vīrišķīgu un drosmīgu cilvēku.

1944. gada jūnija sākumā fašistu rokaspuiši nodevīgi paziņoja policijai, ka četrpadsmitgadīgais Juris izplata propagandas materiālus iedzīvotāju vidū. Par to Juri ieslodzīja Daugavpils koncentrācijas nometnē. Brīnumainā kārtā (iereibušie cietumsargi pieļāva kļūdu) viņam un vēl diviem drošsirdīgiem latgaliešu puišiem izdevās izbēgt no šīs fašistu pekles.

Vēlāk, jau pēc kara, sākās spraigs darbs. Juris Pastars enerģiski strādāja, iedvesmojot arī vietējos zemniekus godīgam un pašaizliedzīgam darbam. Vienmēr un visur cīnījās par godīgumu, mācījās pats un mācīja arī citus ziedot savu spēku un enerģiju kopējās lietas labā.

Preiļu rajona ļaudis Juri Pastaru labi pazīst. It sevišķi viņu ciena Ļeņina kolhozā, kur darbā aizvadīti daudzi gadi. Seit Juris Pastars strādāja līdz tam brīdim, kamēr vien to ļāva veselība. Pašlaik viņš ir otrās grupas invalīds, tomēr garā tikpat možs un stiprs kā agrāk. Palīdz sievai audzināt bērnus. Divām «vismazākajām» meitām jau 17 gadu (viņas ir dviņu māsas). Un tomēr — vai tad arī šajā vecumā bērniem nav nepieciešamas vecāku rūpes un gādība? Viena no meitenēm vēl mācās skolā (un drīz to pabeigs), otra palīdz mātei kolhoza fermā.

Ciema iedzīvotāji neaizmirst Jura Pastara nopelnus, kas gūti smagā ikdienas darbā, sabiedriskajā dzīvē. Dzimtene augstu novērtējusi veterāna ieguldījumu — Jurim Pastaram piešķirts Latvijas PSR Nopelniem bagātā lauksaimniecības darbinieka nosaukums, viņš apbalvots ar Oktobra Revolūcijas ordeni, Darba Sarkanā Karoga ordeni, ar medaļu «Par pašaizliedzīgu darbu. Atzīmējot V. I. Ļeņina 100. dzimšanas dienu».

Ierodoties Jura Pastara mājās, sastapu viņu strādājam.

— Es neprotu sēdēt, rokas klēpī salicis, — atzinās veterāns. — Lūk, jāsagādā ziemai malka. Nav mazums arī citu vēl nepadarītu darbu, kuri man pa spēkam.

Stāstot par kolhoza dibināšanas laikiem, Juris Pastars kļūst možāks, atceras savus darbabiedrus, arī tos, kuru diemžēl vairs nav starp dzīvajiem. Pēc tam piebilst:

— Arī pašlaik, kad mans veselības stāvoklis ir tik neapskaužams, nemitīgi sev atgādinu: es esmu laimīgs, ka man ir tieši šāds liktenis. Es lepojos, ka varu dzīvot tik brīnišķīgā laikā. Vecums? Ikviens mēs ar laiku kļūstam veci, un tādi arī paliekam. Bet jaunība — tā jāziedo cilvēku labā...

Z. BURIJS

ATTĒLĀ: Juris Pastars. (Foto no veterāna ģimenes albuma.)

Publicists G. Kurpnieks

24. novembrī plkst. 17.00 rajona centrālās bibliotēkas lasītavā tiek organizēta tikšanās ar žurnāla «Horizonts» galveno redaktoru G. Kurpnieku.

G. Kurpnieks dzimis 1924. gadā Maskavā. PSKP biedrs. Lielā Tēvijas kara dalībnieks. Viņš ir Latvijas PSR Nopelniem bagātais kultūras darbinieks. Latvijas PSR Valsts prēmijas un Žurnālistu savienības iedibinātās P. Stučkas prēmijas laureāts.

G. Kurpnieks caurcaurēm ir žurnālists. Un viņa ceļš nav bijis rozēm kaisīts. Nemierīgā profesija aizvedusi gan pa Altaja takām, gan Kurzemes lielceļiem, gan uz tādām pilsētiņām, kuras nav atzīmētas ģeogrāfijas kartēs. Pats viņš saka: «Es rakstu tikai par cilvēkiem, kuri man dārgi.»

Paveikts daudz. Uzrakstīti scenāriji filmām «Sūtņu sazvērestība» un «Mēs gājām ar Iljiču». Tapusi grāmata «Divas dzīves» — par revolucionāru, skolotāju un dzejnieku E. Vēveri; apcerējums «Neuzpērkamais kareivis» — par vienu no pirmajiem padomju pretizlūkošanas darbiniekiem, F. Dzeržinska līdzgaitnieku E. Bērziņu. Kopā ar N. Sestakovu uzrakstīts dokumentāls stāsts «Ziņo simt četrdesmit septītais» — par E. Āboliņa vadītās padomju frontes izlūku grupas darbību fašistu okupētajā Kurzemē.

G. Kurpnieks saka: «Atmiņa. Tu esi niecīga, tu esi diža. Tu esi kā ēna — te soļo cilvēkam pa priekšu, te velcies no muguras.» Un statistika bezkaislīgi informē, ka no katriem desmit G. Kurpnieka vienaudžiem ...viens tikai pārnāca mājās no kara. Savu darbu «Piemiņa» (Nenonāvētu karavīru sarunas), kas iznāca krievu valodā 1984. gadā, autors velta 130. latviešu strēlnieku korpusa dzīvajiem un kritušajiem cīnītājiem.

Visas G. Kurpnieka grāmatas un publicistiskos rakstus caurvij vēsturiski patriotiskā tēma. Mēs it kā sātiekamies ar cilvēkiem. Lūk, snaiperis un izlūks J. Roze, kurš kara gaitas sāka pie Smoļenskas un nobeidza Kurzemē. Lūk, esam iesaistījušies sarunā ar dzejnieku K. Simonovu. Un tad par dzīvi spriež cīnītāji — R. Raibais, E. Ābeltiņš, N. Kuplais. Un daudzi citi...

Protams, ar visu G. Kurpnieka veikumu īsā publikācijā nav iespējams iepazīstināt. Tāpēc uzaicinu 24. novembrī uz tikšanos ar autoru. Tad varēsiet arī iepazīties ar G. Kurpnieka darbu izstādi.

DZ. STUPĀNE,

rajona centrālās bibliotēkas direktora vietniece

Individuālais darbuzņēmums

Interese — abpusēja

No līguma par sīpolu audzēšanu: «Kolhoza «Vārkava» valde apņemas pārdot Lidijai Lozdai 33 kilogramus sēklas sīpolu — 6,6 kilogramus, rēķinot uz vienu simtdaļu hektāra iznomājamās zemes; iedalīt sīpolu audzēšanai 5 simtdaļas hektāra zemes, minerālmēslus un ķīmikālijas nepieciešamajā daudzumā, kā arī lauksaimniecības tehniku piemājas zemes apstrādāšanai.»

Protams, — tas nebūt nav viss, ko saimniecībai vajadzētu darīt, lai atbalstītu Lidiju Lozdu un citus kolhozniekus, kuri vēlas strādāt pēc individuālā darbuzņēmuma metodes.

Taču arī tas nav galvenais. Galvenais — precīzi noteikt, kādas ir ekonomiskās attiecības starp kolhozu un tā biedriem. Pirmām kārtām tas atspoguļojās iepirkuma cenu diferencēšanā.

Bija plānots sīpolus iepirkt, maksājot 60 kapeikas par kilogramu. Ja sīpolu būs izaudzēts vairāk nekā cerēts, — par katru papildus kilogramu maksāt 70 kapeikas. Ja raža būs slikta un iedzīvotāji nenodos sīpolus vajadzīgajā daudzumā, samaksu bija paredzēts samazināt līdz 50 kapeikām par kilogramu.

Savukārt individuālajā darbuzņēmumā iesaistījušies iedzīvotāji apņēmās pārdot sīpolu paredzēto daudzumu un samaksāt par sēklas sīpoliem.

Līgums bija abpusēji izdevīgs, kolhozs to noslēdza ar vairākiem desmitiem cilvēku. Varbūt tāpēc, ka paraugu rādīja saimniecības vadītāji, arī kolhoza valdes priekšsēdētājs Igors Fedotovs un partijas organizācijas sekretārs Antons Spūlis. Vislabāko ražu izaudzēja Lidija Lozda, aptiekas vadītāja Veneranda Upeniece un sociālās apdrošināšanas inspektore Skaidrīte Trofimova. No kolhozniekiem, ar kuriem bija noslēgti līgumi, saimniecība saņēma 40 tonnas sīpolu plānoto 30 tonnu vietā.

Svarīgi arī tas, ka, šādi organizējot sadarbību starp kolhozu un tā biedriem, kuri noslēguši individuālos darba līgumus, šajā pasākumā izdevās ieinteresēt arī pilsētniekus. Piemēram, Ludmila Borisova strādā Preiļu rajona patērētāju biedrībā. Dzīvo Preiļos. Taču, uzzinājusi par jauno un interesanto aizsākumu kolhozā «Vārkava», izteica vēlēšanos līdzdarboties. Saņēmusi 99 kilogramus sēklas sīpolu un attiecīgu zemes gabalu, viņa regulāri vakaros ieradās savā sakņudārzā un rūpīgi to kopa. L. Borisova izaudzēja pusotru tonnu sīpolu.

Patlaban kolhoza «Vārkava» valde, pilnveidojot individuālo darbuzņēmumu, domā iet vēl tālāk. Paredzēts slēgt līgumus arī par kiploku, bet vēlāk — par pētersīļu, seleriju un dilļu audzēšanu. Taču ir problēmas.

Grūtības radušās tur, kur tās neviens pat negaidīja. Saimniecības vadībai nācies ne mazums gudrot, kā lai realizē visu izaudzēto. Produkcijas realizēšanas problēmas būs jārisina arī turpmāk un jārisina kopīgi ar rajona patērētāju biedrības sagādes kantori.

B. ZERNOVS

Deputāta pieprasījums

Kāpēc slēgts dārzeņu pārstrādes cehs?

Pašreizējos pārkārtošanās apstākļos partijas sociāli ekonomiskās politikas nozīmīgākā sastāvdaļa ir PSRS Pārtikas programmas praktiska īstenošana. Šis uzdevums jārisina uz vietām, ikvienā darba kolektīvā, piedaloties visiem strādājošajiem. Laikrakstā «Ļeņina Karogs» publicēto vēstuļu autori, apspriežot jautājumus par pārkārtošanās pamatvirzienu praktisku realizēšanu, norādīja arī tos faktorus, kuri bremzē šo procesu.

Mani, rajona Tautas deputātu padomes deputāti, uztrauc tas, ka jau diezgan ilgi uz nezināmu laiku slēgts dārzeņu pārstrādes cehs kolhozā «Rīts». Remontdarbi tur netiek veikti, iekārtas stāv dīkā. Par to vairākkārt runāts arī mūsu uzņēmuma darba kolektīvā.

Tāpēc es gribētu uzzināt, kādas ir perspektīvas uzbūvēt jaunu pārstrādes cehu, ja nezināmu iemeslu dēļ vecajā cehā ražošana kolhozā «Rīts» vispār netiktu atjaunota. Bijušais pārstrādes cehs savā laikā taču pārdeva Preiļu rajona iedzīvotājiem tik nepieciešamo lauksaimniecības produkciju pārstrādātā veidā. Atbildi uz savu deputāta pieprasījumu ceru izlasīt laikrakstā «Ļeņina Karogs».

J. CVETKOVA,

rajona Tautas deputātu padomes deputāte, Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta strādniece

Avīze kritizēja. Kas izdarīts?

Priekšlikumi ņemti vērā

Mūsu laikraksta šī gada 24. septembra numurā bija ievietots materiāls «Lai intereses kļūtu abpusējas». Uz kritisko publikāciju atbild LPSR vietējās rūpniecības ministra pirmais vietnieks V. LEINS.

Ņemot vērā Līvānu stikla fabrikas strādnieku kritiskās piezīmes un priekšlikumus, tiks veikti attiecīgi pasākumi, viņš raksta.

Attiecībā uz A. Kručiņina teikto: elektrisko krāsni «Sputņik» saskaņā ar 1987. gada jaunās tehnikas ieviešanas plānu paredzēts nodot ekspluatācijā šī gada IV ceturksnī eksperimentāliem mērķiem (jaunās stikla markas tehnoloģijas izstrādāšanai). Ja eksperiments dos pozitīvus rezultātus, ar elektrisko krāsni varēs aizvietot esošās, kuras patērē mazutu.

Attiecībā uz T. Smukstes teikto: stikla kausēšana ir sarežģīts tehnoloģisks process, kurš atkarīgs no dažādiem faktoriem, arī no ražošanā nodarbinātajiem strādniekiem, no speciālistiem — tehnologiem. Tāpēc fabrikas administrācijai ieteikts noskaidrot nekvalitatīvā stikla izstrādes iemeslus un, piedaloties speciālistiem, izskatīt tos stikla kausētāju, stikla pūtēju, kā arī cita profila strādnieku sapulcē, lai veiktu nepieciešamos pasākumus, kas nodrošinātu stikla kvalitātes paaugstināšanu.

Piena izsniegšana strādniekiem nav atkarīga no viņu kategorijas, bet gan pilnībā reglamentēta atbilstoši darba apstākļiem. Uzņēmuma administrācijai uzdots sadarbībā ar arodkomiteju izskatīt, kādas ir iespējas, iedalīt pienu ražošanas iecirkņos nodarbinātajiem strādniekiem, kuri strādā smagos darba apstākļos.

Saskaņā ar PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Ministru Padomes un Vissavienības arodbiedrību Centrālās padomes 1987. gada 12. februāra lēmumu Nr. 194 papildus atstrādāšana par saīsināto darba laiku trešajā maiņā sestdienās atcelta ar fabrikas direktora šī gada 12. oktobrī izdoto pavēli, kas stājusies spēkā ar 1987. gada 5. oktobri.

Kas attiecas uz skolēnu darba apmaksu, nolikuma par prēmēšanu pilnīgošanu un prēmēšanu par konkrētiem darba rezultātiem, — šie jautājumi ir fabrikas kompetencē. Ministrija ieteikusi uzņēmuma administrācijai sadarbībā ar arodkomiteju izskatīt šos jautājumus. Gadījumos, ja izteiktie priekšlikumi tiek noraidīti, nepieciešams sniegt strādniekiem pamatotu izskaidrojumu.

* * *

Publikācijā «Lai intereses kļūtu abpusējas» stikla pūtējs V. Žukovs izvirzīja jautājumu par nepieciešamību veikt Līvānu pilsētas iedzīvotājiem iedalīto zemes gabalu revīziju. Uz strādnieka priekšlikumu atbild Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs J. ZNOTIŅŠ.

Šis darbs tiks paveikts līdz 1988. gada 1. maijam, viņš paskaidro. Neizmantotu zemju pilsētas robežās nav. Pēc uzņēmumu un organizāciju darbinieku iniciatīvas uz atsavināto zemes gabalu bāzes pašlaik izveidotas 5 dārzkopības biedrības un divas dārzeņkopības biedrības.

Līvānu pilsētas izpildkomitejai izdota dokumentācija to kolhoza zemes gabalu atsavināšanai, kurus nav izdevīgi apstrādāt ar traktoru. Šo zemju kopplatība ir 37,7 hektāri: tai skaitā no kolhoza «Rīts» atsavināti 17,6 hektāri, no kolhoza «Zelta vārpa» — 20,1 hektārs. Pēc tam kad būs saņemta LPSR Ministru Padomes atļauja, no apbūves brīvajos zemes gabalos tiks organizētas divas dārzeņkopības biedrības (apmēram 280 zemes gabalu).

Patlaban notiek kooperatīvo zemju inventarizācija. Pilsoņiem, kuri dzīvo kopā un vada kopēju saimniecību, nav tiesību izmantot katram atsevišķu zemes gabalu.

● Sporta arēnās

Ar mainīgām sekmēm

Šosezon Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas basketbola komanda spēlē republikas meistarsacīkšu A klasē. Kā līvāniešiem veicas?

Pirmajā spēlē tikās A klases debitanti — Cēsu 8. PMK vīri un Līvānu «Bioķīmiķa» spēlētāji. Cīņa ritēja nervozi un spraigi. Rezultāts — 104:81 līvāniešu labā. Rezultatīvākie spēlētāji bija N. Romaņenko — 39, L. Šolopa — 19, G. Endzelis —17 punkti. Guntis Endzelis ir labākais jaunais spēlētājs.

Otrajā dienā Līvānu basketbolisti mērojās spēkiem ar «Meliorprojektu» no Rīgas. Rezultāts — 101:83 mūsu komandas labā. Rezultatīvākie spēlētāji atkal bija N. Romaņenko — 39, G. Endzelis — 22, L. Šolopa — 17 punkti.

Trešajā spēļu dienā basketbolisti sacentās ar sporta kluba «Dārtija» spēlētājiem. Pirmās divas spēles mūsu komandai bija atņēmušas daudz spēku. Zaudējām — 62:79. Rezultatīvākais mūsu komandā bija N. Romaņenko — 31 punkts.

Turpmākās spēles notika Valmierā. Vispirms «Bioķīmiķis» tikās ar VEF junioriem. Komanda spēcīga. Vefieši vēl nav izjutuši zaudējumu rūgtumu. Mēs zaudējām ar rezultātu 72:78 (praktiski pēdējās spēles minūtēs). N. Romaņenko guva 30, L. Šolopa — 22, G. Endzelis —11 punktus.

Tiekoties ar Valmieras basketbolistiem, kuri arī cīnās bez zaudējumiem, «Bioķīmiķim» neizdevās parādīt labāko spēli. Mūsējie sāka apņēmīgi, tomēr rezultāts auga valmieriešu labā. Pirmo puslaiku zaudējām ar 29:44. Otrajā puslaikā Valmieras treneris laukumā laida otro sastāvu, lai taupītu labāko basketbolistu spēkus nākamajai spēlei ar Salduš komandu. Valmierieši uzvarēja pārliecinoši — 71:53. Arī tiekoties ar Rīgas Medicīnas institūta komandu, līvāniešiem nācās piedzīvot zaudējumu — 79:86.

Bez iepriekš minētajiem rezultatīvākajiem spēlētājiem aizvadītajās spēlēs labi cīnījās arī A. Čevers, J. Gromovs, epizodiski — L. Milts, A. Grabāns, V. Vilovs.

Patlaban mūsu komanda ieņem vietu tabulas vidusdaļā. Jācer, ka savu uzdevumu — palikt A klasē, tā izpildīs, jo otrajā riņķī vairāk spēļu būs Līvānos. Līdzjutēju atbalsts komandai lieti noderēs. Protams, spēļu organizēšana mūsu pilsētā rada problēmu — nav kur izvietot sportistus.

Savas komandas spēli mūsu rajona sporta draugi var redzēt šodien. Tā notiks Līvānu 1. vidusskolas sporta zālē plkst. 15.00. Tā būs pirmā riņķa priekšpēdējā spēle. Mūsu basketbolisti tiksies ar Limbažu starpkolhozu celtniecības organizācijas komandu. Pretinieks spēcīgs.

M. TREIDE,

Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas darba vingrošanas instruktore

Pirmās uzvaras

Sākušās republikas meistarsacīkstes C klasē basketbolā sievietēm. Rajona izlases komandā — bērnu un jaunatnes sporta skolas basketbola nodaļas audzēknes. Komanda sev izvirzījusi īstenojamu mērķi — iekļūt meistarsacīkšu B klasē.

Jau aizvadītas pirmās trīs spēles un izcīnītas trīs uzvaras. Ar Rēzeknes komandu —72:39, Cēsu — 67:25, Rīgas 2. BJSS — 75:50.

N. NIKOLAJEVS

● Mākslas pasaulē

Lielā Oktobra 70. gadadienas priekšvakarā rajona kultūras namā atklāja līvānietes Marijas Dubiņinas personālizstādi. Tā tika organizēta pateicoties Preiļu vēstures un lietišķās mākslas muzeja darbinieku iniciatīvai un kultūras nama atsaucībai. Izstādes atklāšanā piedalījās Latvijas KP rajona komitejas sekretāre I. Jansone, Latvijas PSR Mākslinieku savienības Latgales organizācijas vadītājs O. Zvejsalnieks, vēstures un mākslas muzeja direktore T. Bekeša. Visi, kas runāja atklāšanas brīdī, īpaši atzīmēja mākslinieces uzņēmību, augsti novērtēja viņas darbus.

Māksliniece Marija Dubiņina iepazīstina izstādes apmeklētājus ar saviem darbiem.

Marijas Dubiņinas personālizstāde

Radošs darbs nav iedomājams bez cilvēka, kas to veicis. Tad tas atspoguļo tieši indivīda pārdzīvojumus, pasaules izjūtu, garīgās vērtības, izglītības un gaumes īpatnības, kuras savukārt ir atkarīgas no vides, kurā viņš dzīvo, laika un sabiedriskās audzināšanas. Skatoties mākslas darbu, mēs to vērtējam pēc izpildījuma profesionālās varēšanas jeb amata prasmes un pēc tā, cik autora koncepcija vai ideja ir pieejama mūsu pašu izjūtu pasaulei: vai es domāju tāpat, vai tas manī izraisa pozitīvas vai negatīvas emocijas. Ja gleznas rašanās un tās uztveršanas process ir tīri subjektīvs, tad amata prasme vienmēr ir objektīvi novērtējama.

Marija Dubiņina jau ir atzīstama grāmatu ilustratore. Viņas noformēto grāmatu skaits ieiet otrajā desmitā. Grāmatu viņa skata kā veselu vienību, ko veido visi tās mākslinieciskā rotājuma elementi, kas apvienoti stilistiski monolītā mākslas darbā. Viņa ir devusi mākslinieciskō ietērpu daudzām grāmatām, kuru autori ir gan latviešu un citautu klasiķi, gan mūsdienu rakstnieki: Jūlijs Dievkociņš un Ingeborga Bahmane, Mirdza Bendrupe un Vsevolods Kočetovs, Klāvs Elsbergs un Milošs Krno.

No latviešu tautas mākslas bagātā pūra un klasisko stilu motīviem mākslinīece ir ņēmusi atsevišķus elementus un pārveidojusi tos mūsdienīgā un vienīgi viņai raksturīgā ziedoši sievišķā rotājumā. Grāmatas rotājumam, tāpat kā jebkuram mākslas darbam, jāatbilst laikmeta garam un mūsdienu estētikas normām. Šo principu māksliniece ievēro arī lietišķajā grafikā.

Viņa veido firmu emblēmas, grāmatzīmes, rada domā un mākslinieciskajā izvērsumā plašus grafiskus zīmējumus. Te lai minam šīgada rajona Mākslas dienu plakātu vai arī «Atturība — dzīves norma», kas ir guvis preiliešu nedalītu atsaucību.

Ciklā «Veltījums profesoram Pēterim Rizgam» Marija Dubiņina caur sievišķīgi poētisko skatījumu cenšas iejūkoties zinātnieka dzīves plūdumā. Arī zīmējums «Senču drava» ir kā turpinājums stāstījumam par šī biškopības zinātnes pamatlicēja Latvijā darītā nozīmīgumu.

Vienaldzīgi nevar paiet garām arī citiem viņas portretējumiem. It sevišķi tas jāsakā par tušas zīmējumu «Kolhoza «Rīts» darba veterāne Marta Jankovska».

Industriālie Līvāni mākslinieces skatījumā kļūst it kā siltāki, maigāki. Rūpnieciskā ainava te pārtop jaunā kvalitātē. Varbūt tā ir tiekšanās pēc cilvēka darba un dabas vienotības?

Mūsu priekšā ir nobriedusi māksliniece, ar savu īpatnējo un ne ar vienu citu nesajaucamo rokrakstu un pasaules izjūtu, ar savu uzcītību, darbotiesprasmi un smalkumu. Un man atliek tikai pievienoties apmeklētāju novēlējumam: «Radošu veiksmi, jums, Marija! Un — paldies!».

V. ROMANOVSKIS

I. PLIČA un J. SILICKA foto

«Senču drava».

«Daugava pie Staburaga».

Jaunās basketbolistes — pusfinālā

Noslēgušās republikas bērnu un jaunatnes sporta skolu meistarsacīkšu Vidzemes zonas sacensības. Kopā ar Līvānu meitenēm par uzvarētāju godu cīnījās Cēsu, Valmieras, Jelgavas, Bauskas, Ogres, Rēzeknes, Gulbenes, Jaunjelgavas un Salacgrīvas komandas. Mūsu jaunās basketbolistes (visās četrās vecuma grupās) izcīnīja tiesības spēlēt pusfinālā.

Veiksmīgi cīnījās vecākās grupas meitenes, kuras pārējās komandas uzvarēja samērā viegli. Tas ir Ievas Škagales, Ingūnas Škapares, Ivetas Linužas, Ilzes Ārsmenieces, Maijas Skrūzmanes, Vitas Bilavas, Olgas Guščinas nopelns.

Pirmo vietu zonā izcīnīja arī vidējās grupas jaunietes. Sīvi ritēja spēles ar Ogres (58:47) un Rēzeknes (58:47) komandām. Labu spēli demonstrēja Aija Vanaga, Taņa Balašova, Sandra Zarinka, Sinta Kristovska, Iveta Šmukste, Līga Čevere un Ineta Aizpure.

Arī jaunākās grupas komandai — pirmā vieta. Rēzeknes komandu līvānietes uzvarēja ar 35:29. Visas spēles sekmīgi aizvadīja komandas kapteine Ira Mihaiļuka. Labi spēlēja Ira Kuhareca, Oksana Šeinkmane, Ira Daņilova, Diāna Veselova.

Otro vietu zonā un celazīmi uz pusfinālu izcīnīja visjaunākās grupas meitenes. Viņas zaudēja tikai ogrēnietēm. Turpmāk strādājot cītīgāk, komanda perspektīvā var sasniegt labus rezultātus. Ilona Šmukste, Inese Preifere, Inga Graudziņa, Līga Ziemele, Jolanta Ziemele, Danute Losāne, Mārīte Kalniškāne, Inese Gaiduka, Līga Sondore, Kristīne Rizga, Ineta Skrinda, Ilze Novokšanova, Taņa Jaunzeme var veidot ļoti saliedētu un stipru komandu.

Meistarsacīkšu pirmo posmu esam aizvadījuši sekmīgi. Taču Līvānu basketbolam ir savas problēmas. Visnopietnākā — komandu pamatsastāvu nākas veidot gandrīz tikai no Līvānu 1. vidusskolas skolniecēm. Ļoti inerti pret basketbolu izturas Līvānu 2. vidusskolā.

N. ROMAŅENKO,
bērnu un jaunatnes sporta skolas treneris

Redaktors V. PETROVS

KINO

«EZERZEME»

23. novembrī — **«Šabana»** * (1. un 2. sēr.), Pakistāna, sāk. plkst. 17.30, 20; 24. un 25. novembrī — **«Un kuģis peld»*** (1. un 2. sēr.), Itālija —Francija, sāk. plkst. 17.30, 20; 26. novembrī — **«Mīlestība un baloži»**, «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 27. novembrī — **«Aulo kazaks»**, «Mosfilm», sāk. plkst. 17, 19, 21; 28. novembrī — **«Slepenais sūtnis»** (1. un 2. sēr.), (pl.), «Turkmenfilm», sāk. plkst. 14, 16.30, 19; 29. novembrī filmas sāk. plkst. 16.30, 19; 30. novembrī — **«Nelaimes zīme»** (1. un 2. sēr.), «Belarusjfilm», sāk. plkst. 17, 20.

«ATPŪTA»

23. un 24. novembrī —**«Brauciens uz Indiju»** (1. un 2. sēr.), Anglija, sāk. plkst. 17, 20; 25. novembrī — **«Mēness favorīti»***, Francija — Itālija — PSRS, sāk. plkst. 17, 19, 21; 26. novembrī — **«Šabana»*** (1. un 2. sēr.), Pakistāna, sāk. plkst. 17.30, 20; 27. novembrī — **«Un kuģis peld»*** (1. un 2. sēr.), Itālija — Francija, sāk. plkst. 17.30, 20; 28. novembrī — **«Mīlestība un baloži»**, «Mosfilm», sāk. plkst. 14, 16, 18, 20; 29. novembrī — **«Aulo kazaks»**, «Mosfilm», sāk. plkst. 16, 18, 20; 30. novembrī filmas sāk. plkst. 17, 19, 21.

*) — bērniem līdz 16 gadiem skatīties filmu nav ieteicams;
(pl.) — platekrāna.

KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU VADĪTĀJU IEVĒRĪBAI!

Latvijas PSR Agrorūpnieciskā komiteja lūdz piedalīties **lauksaimniecības tehnikas un citu preču gadatirgū**, kas notiks 1987. gada 27. novembrī Jelgavas rajona ražošanas tehniskās nodrošināšanas apvienības «Lauktehnika» teritorijā, Jelgavā, Aviācijas ielā 10. Darba laiks no plkst. 11.00 līdz 17.00.

PREIĻU SCO

pastāvīgam darbam steidzami vajadzīgi:

elektriķi,

sastatņu celtņa mašīnisti,

meistars, darbu vadītājs Līvānu iecirknī,

3. un 5. kategorijas mūrnieki.

Tos, kuri nav ieguvuši specialitāti, nosūtīs uz attiecīgiem kursiem. Mācību laikā nebūs jāpiedalās ražošanas darbā, vidējā mēnešalga darba vietā tiks saglabāta.

1988. gada jūlijā — augustā darbiniekus nodrošinās ar dzīvokļiem mazgimeņu kopmītnē.

Tuvākas ziņas — Preiļu SCO kadru daļā (telefons — 21766 vai 22530) vai Preiļu rajona darbā iekārtošanas birojā (telefons 23100).

Sirsnīgi pateicamies r/a «Elektrons» kolektīvam, 2. bērnudārza kolektīvam, bērnu vecākiem, skolai, radiem, draugiem, kaimiņiem, kas bija kopā ar mums lielajā sāpju brīdī, pavadot smiltājā vīru un tēti Jāni Zaharānu.

Sieva un meitiņas

Zeme, es tev atdevu visu —
Savu darbu atdevu taviem
tīrumiem,
Savu prieku — taviem cīruļiem.
Savu spēku — graudu
jaunajiem dzinumiem.
(V. Bokalova)

Izsakām dziļu līdzjūtību tuviniekiem sakarā ar Lielā Tēvijas kara dalībnieka ANTONA JĀZEPA d. KAŽEMĀKA nāvi.

Aizkalnes ciema izpildkomiteja

Gaišu ceļu sargātāja
Tu mums biji, māmulīt.
Nu tev pārklāj kapu priede
Vēsu smilšu paladziņu.
(I. Mežroze)

Skumju brīdī esam kopā ar Annu Volonti, no MĀTES atvadoties.

Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienība

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 946 eks. (latv. val. 9939 eks., krievu val. 4007 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 1627.